

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **P. Z., a. s.** so sídlom P., X. Bratislava, IČO: X., zastúpeného JUDr. B., advokátom so sídlom P., 811 04 Bratislava, proti žalovanému: **V., a. s.** so sídlom M., Bratislava, IČO: X., **o zaplatenie 68.886,30 Sk**, na dovolanie žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 3 Cob 27/08-118 zo dňa 23. apríla 2008, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie žalovaného **o d m i e t a .**

Žalobcovi náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e :

Prvostupňový súd rozsudkom zo dňa 31. októbra 2007 rozhodol tak, že žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi 68 886,30 Sk a náhradu trov konania vo výške 17 196,50 Sk k rukám právneho zástupcu žalobcu. Z odôvodnenia vyplýva, že si žalobca uplatnil pohľadávku voči žalovanému z titulu poplatku z omeškania vo výške 0,1 % za každý kalendárny deň omeškania v zmysle ustanovenia § 38 ods. 4 zákona č. 273/1994 Z. z. o zdravotnom poistení, financovaní zdravotného poistenia, o zriadení Všeobecnej zdravotnej poisťovne a o zriaďovaní rezortných, odvetvových, podnikových a občianskych zdravotných poisťovní v znení neskorších prepisov za nedodržanie lehoty splatnosti faktúr.

Na odvolanie žalovaného odvolací súd rozhodol tak, že napadnutý rozsudok v časti o zaplatenie 68 452,50 Sk potvrdil a v časti o zaplatenie 433,80 Sk zmenil tak, že žalobu

zamietol. Žalovanému zároveň uložil povinnosť zaplatiť trovy odvolacieho konania vo výške 6 925 Sk právnenému zástupcovi žalobcu. Z odôvodnenia vyplýva, že odvolací súd zhodne s prvostupňovým súdom zistil, že žalobca si žalobou uplatnil právo na zaplatenie 68 886,30 Sk ako sankciu za oneskorené zaplatenie faktúr za vydané lieky a zdravotnícky materiál. Podstatnou pre posúdenie oprávnenosti odvolania zostala otázka, či vzťah medzi účastníkmi konania je vzťahom obchodno-právnym alebo občiansko-právnym a posúdenie námietky premlčania, ktorú vzniesol žalovaný v odvolaní. Žalovaný je verejnoprávna inštitúcia a vzťahy medzi ňou a prevádzkovateľmi lekární pri výdaji liekov a zdravotníckych potrieb sa týkajú zabezpečovania verejných potrieb, kde na druhej strane vystupujú podnikateľské subjekty. Poplatok z omeškania vyplýva zo zákona č. 273/1994 Z. z., ktorý však neupravuje premlčaciu lehotu, a preto otázku premlčania je potrebné posudzovať podľa Obchodného zákonníka. Odvolací súd pri posudzovaní dôvodnosti vznesenej námietky premlčania zistil, že faktúry č. 7072001 a č. 8072001 boli splatné 2. septembra 2005 a žalobcovi vznikol nárok na poplatok z omeškania v zmysle § 38 ods. 4 zákona č. 273/1994 Z. z. dňom 3. septembra 2005. Žalobca si svoje právo na poplatok z omeškania uplatnil žalobou podanou na súd až 21. septembra 2005, teda za dobu 18 dní sa mu jeho nárok premlčal, a to u faktúry č. 7072001 v sume 410,40 Sk (za deň 22,80 Sk) a u faktúry č. 8072001 v sume 23,40 Sk (za deň 1,30 Sk). Nie je správne tvrdenie odvolateľa, že u uvedených faktúr je premlčaný celý vyčíslený poplatok z omeškania. Poplatok z omeškania v zmysle § 38 ods. 4 zákona č. 273/1994 Z. z. je dennou sankciou z dlžnej sumy, a preto i premlčanie plynie pre každý deň samostatne (§ 392 ods. 2 Obchodného zákonníka).

Proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu podal žalovaný v zákonom stanovenej lehote dovolanie s odkazom na ustanovenie § 238 ods. 1 O. s. p. Uviedol, že rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci v zmysle § 241 ods. 2 písm. c/ O. s. p. Tvrdí, že vzťah medzi účastníkmi tohto konania je vzťahom občiansko-právnym, čo podrobne odôvodnil. Navrhol, aby dovolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

K podanému dovolaniu sa vyjadril žalobca, ktorý uviedol, že predmetné dovolanie považuje za účelové a nedôvodné, tvrdenia v ňom uvedené v rozpore s právnym názorom odvolacieho súdu. Zotrváva na svojich predchádzajúcich vyjadreniach s tým, že rozhodnutie odvolacieho súdu považuje za správne, a preto navrhuje, aby dovolací súd dovolanie žalovaného zamietol.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 2 O. s. p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O. s. p.), najskôr skúmal, či dovolanie smeruje proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O. s. p.).

V prejednávanej veci je dovoláním napadnutý v časti potvrdzujúci a v časti pozmeňujúci rozsudok odvolacieho súdu. Podľa § 238 ods. 1 O. s. p. je dovolanie prípustné proti rozsudku odvolacieho súdu, ktorým bol zmenený rozsudok súdu prvého stupňa vo veci samej. V tomto prípade z podaného dovolania žalovaného nevyplýva, že napáda správnosť časti rozsudku, ktorým sa zmenil výrok prvostupňového súdu v tom smere, že včas neuplatnený nárok na poplatok z omeškania bol zmenený tak, že bol zamietnutý. Práve naopak, tvrdil, že je premlčaný celý žalobcom vyčíslený a uplatnený nárok. Avšak v tomto smere odvolací súd rozhodnutie prvostupňového súdu potvrdil. Teda, i keď to v dovolaní nie je výslovne uvedené, dovolanie smeruje iba proti potvrdzujúcej časti rozsudku odvolacieho súdu, pretože v zmeňujúcej časti bolo rozhodnuté v prospech žalovaného.

Z dikcie ustanovenia § 238 ods. 3 O. s. p. však vyplýva, že proti potvrdzujúcemu rozsudku odvolacieho súdu dovolanie nie je prípustné, iba, ak by odvolací súd vyslovil vo výroku svojho potvrdzujúceho rozsudku, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu; o tento prípad však nejde, lebo odvolací súd prípustnosť dovolania nevyslovil.

V zmysle § 238 ods. 2 O. s. p. je dovolanie prípustné tiež proti rozsudku, v ktorom sa odvolací súd odchýlil od právneho názoru dovolacieho súdu vysloveného v tejto veci; ani o tento prípad v predmetnej veci nejde, dovolací súd doposiaľ v tejto veci nerozhodoval, a preto nevyslovil (ani nemohol vysloviť) právny názor.

Dovolanie je všeobecne prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu z dôvodov taxatívne vymedzených v ust. § 237 písm. a/ až g/ O. s. p. I keď sa dovolateľ žiadneho z týchto dôvodov nedovoľával, dovolací súd ex offio skúmal, či je daná prípustnosť dovolania z niektorého z týchto dôvodov, pričom nezistil existenciu žiadnej podmienky prípustnosti dovolania uvedenej v tomto zákonnom ustanovení.

Dovolací dôvod podľa § 241 ods. 2 písm. c/ O. s. p., t. j., že rozhodnutie odvolacieho súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení, na ktorý sa odvolával dovolateľ, nezakladá prípustnosť dovolania, možno ním len odôvodniť dovolanie, ktoré je prípustné z niektorého z vyššie uvedených dôvodov.

Keďže Najvyšší súd Slovenskej republiky dospel k záveru, že dovolanie nie je prípustné ani podľa § 238 O. s. p., ani v zmysle § 237 O. s. p., dovolanie žalovaného proti rozhodnutiu odvolacieho súdu podľa § 243b ods. 4 v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O. s. p. odmietol, lebo smerovalo proti rozhodnutiu, proti ktorému tento opravný prostriedok nie je prípustný, a to bez toho, aby sa zaoberal napadnutým rozhodnutím z hľadiska jeho vecnej správnosti.

O trovách dovolacieho konania rozhodol dovolací súd podľa § 243b ods. 4 v spojení s § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 O. s. p. tak, že úspešnému žalobcovi ich náhradu nepriznal, nakoľko si v dovolacom konaní trovy neuplatnil.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 29.mája 2009

**JUDr. Zuzana Ď u r i š o v á, v. r
predsedníčka senátu**

Za správnosť vyhotovenia: M.